

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านหัวคำ

๑. **ผู้จัดทำนวัตกรรม** นายประมาณ อุ่มพิมาย ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
๒. **ชื่อนวัตกรรม** นวัตกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้วยแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. **ระยะเวลาดำเนินการ** ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
4. **แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม**
(√) แนวทางที่ ๒ การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมชิ้นใหม่
5. **ประเภทของนวัตกรรม**
(√) นวัตกรรมการเรียนการสอน
6. **หลักการและเหตุผล** **ความเป็นมา**

การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ถูกออกแบบขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูด ฟัง ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้และช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้นำเสนอการเรียนรู้รูปแบบ บทบาทสมมติ (Role play) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการพัฒนาทักษะที่ช่วยเสริมสร้างทักษะพูด ฟัง ในมุมมองที่หลากหลาย โดยใช้กิจกรรมที่สร้างความมีส่วนร่วมของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นทีม ร่วมแสดงความคิดเห็น สรุปข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา และนำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาได้ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงานในอนาคต

ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ผลการประเมินด้านการสอบในระดับชาติ O-Net ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีผลคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าในระดับประเทศ ข้าพเจ้า เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 พบว่า ผู้เรียนขาดทักษะในการสื่อสาร (ฟังและพูด) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้าพเจ้าได้ออกแบบนวัตกรรม คือ **บทสนทนาที่มักเจอบ่อยในสถานที่ต่างๆ** ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมการฟัง การพูด โดยใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน โดยออกแบบเนื้อหาของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียน
- ๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานเป็นทีม
- ๗.๓ เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน

๘. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน ๑๕ คน
โรงเรียนบ้านหัวคำ

๙. เป้าหมาย

๙.๑ เชิงปริมาณ

ผู้เรียนร้อยละ 80 สามารถการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆได้

ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

ผู้เรียนร้อยละ 80 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

๙.๒ เชิงคุณภาพ

ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆในระดับดี

ผู้เรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี

๑๐. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี

๑๐.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ทฤษฎีที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วยหลายทฤษฎี ซึ่งมีแนวคิดมาจาก ปรัชญาการศึกษาพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ปรัชญานี้เกิดขึ้นเพื่อต่อต้านแนวคิดดั้งเดิม ที่การศึกษาหมกมุ่นแต่เนื้อหา สอนให้ท่องจำเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนพัฒนาด้านสติปัญญาอย่างเดียว ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่มีความกล้าและความมั่นใจในตนเอง ประกอบกับมีความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดแนวความคิดปรัชญาการศึกษาพิพัฒนาการนิยมขึ้น ปรัชญานี้เน้นกระบวนการ โดยเฉพาะกระบวนการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เมื่อนำมาใช้กับการศึกษา แนวทางของการศึกษาจึงต้องพยายามปรับปรุงให้สอดคล้องกับกาลเวลาและภาวะแวดล้อมอยู่เสมอ การศึกษาจะไม่สอนให้คนยึดมั่นในความจริง ความรู้ และค่านิยมที่คงที่ หรือสิ่งที่กำหนดไว้ตายตัว ต้องหาทางปรับปรุงการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อนำไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ ซึ่งในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning theory) คือ แนวความคิดของนักจิตวิทยาที่พยายามจะอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ และการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลของการฝึกฝนซ้ำซากและเป็นไปในลักษณะถาวร ซึ่งไม่สามารถมองเห็นและสังเกตได้โดยตรง โดยที่นักจิตวิทยาแต่ละคนก็มีความเชื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ในลักษณะที่ต่างกัน จึงเกิดมีทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญหลายๆ ทฤษฎี ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้เป็นการกล่าวถึงกฎและหลักการ สามารถอธิบายเงื่อนไขว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหรือไม่ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข, 2548 : 125)

2. ทฤษฎีสรรรคนิยม (Constructivism) คือ แนวคิดที่เน้นพัฒนาผู้เรียนด้วยการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาภายในตัวบุคคล ให้พัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาขึ้นด้วยตัวเองมากกว่าที่จะรับความรู้ หรือเกิดความเข้าใจจากบุคคลอื่น และบุคคลจะเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการลงมือทำหรือการทำงาน และปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียนในลักษณะการเผชิญสถานการณ์จริง ซึ่งมีหัวใจสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการใช้ Active Process และจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาโครงสร้างทางปัญญา ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้นั้น (อัญชลี สิรินทร์วารวงศ์, 2543: 78)

3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือ (Cooperative and collaborative learning) กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนเพื่อให้บรรลุหมายของกลุ่ม โดยองค์ประกอบของการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การพึ่งพากันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์เกื้อหนุนกันการกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะระหว่างบุคคล (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2552: 46)

4. ทฤษฎีโซเชี่ยลคอนสตรัคติวิซึม (Social constructivism) ของ Vygotsky ที่เน้นการสร้างความรู้ในบริบทการเรียนรู้ทางสังคม โดยเปิดโอกาสให้ครูหรือผู้เรียนที่อาวุโสกว่าแสดงบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเชื่อว่าวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่จำเป็นสำหรับการสร้างความรู้ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญาที่อาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับช่วงของการพัฒนาที่เรียกว่า Zone of Proximal Development ถ้าผู้เรียนอยู่ระดับต่ำกว่า Zone of Proximal Development จำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือในการเรียนรู้ ที่เรียกว่า Scaffolding และ Vygotsky เชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ได้แก่ เด็กกับผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครูและเพื่อน ในขณะที่เด็กอยู่ในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม (อมรินทร์ อัมพลพงษ์, 2559: 89)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นพลเมืองที่ดีของชาติและโลกนั้น ต้องมีแนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเน้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เพื่อผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายการศึกษาโดย นักการศึกษาของประเทศไทยใช้คำภาษาไทย คำว่าการเรียนรู้เชิงรุกแทน Active Learning ซึ่งมีนิยามความหมาย ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564 : 20) ได้กำหนดความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) หมายถึง เป็นการที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ใช้ทักษะพื้นฐานในด้าน การอ่าน การเขียน รวมทั้งการฟัง การตั้งคำถามและอภิปรายร่วมกันบูรณาการในการเรียนรู้ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้ ความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562 : 4) ได้กำหนดความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2562 : 4) เสนอแนวคิดของ Active Learning คือ กระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจลึกซึ้ง ด้วยการเชื่อมโยงผู้เรียนกับเนื้อหาในองค์ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง แนวคิดและทักษะผ่านการจัดการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

จากที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมและเชื่อมโยงจากความรู้เดิมด้วยตนเอง จากการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด การลงมือทำ การตัดสินใจ แก้ปัญหา และนำเสนอข้อมูล จากการเรียนรู้ของตนเอง ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและใช้ทักษะกระบวนการที่หลากหลาย ในการเรียนรู้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไว้ ดังนี้

1. การเรียนรู้เชิงรุก ช่วยส่งเสริมให้มีอิสระทางด้านความคิด และการกระทำของผู้เรียน การมีวิจาร์ณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาสมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง และมีการใช้วิจาร์ณญาณในการคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรม มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาวิธีการเรียนรู้ของตนเองสู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง ดังนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง ในการมีวิจาร์ณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน ตัดสินใจ และการสร้างสรรค์

2. การเรียนรู้เชิงรุก จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่ม จะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

3. การเรียนรู้เชิงรุก ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้อีกกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบ และทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

4. การเรียนรู้เชิงรุก ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งผู้เรียน และครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีปัญญา เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนัก แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอน มีความเชี่ยวชาญในบทบาทหน้าที่ ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาตน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

5. กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก ช่วยสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนและยั่งยืน เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง สามารถเก็บในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory)

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้เชิงรุก มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องที่เรียนได้อย่างคงทน และมีความเข้าใจอย่างลุ่มลึกจากการปฏิบัติจริงของตนเอง ที่เกิดจาก การเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ผ่านกระบวนการการคิด การลงมือทำและนำเสนอด้วยตนเอง ซึ่งในการพัฒนานวัตกรรมในครั้งนี้ ผู้จัดทำเน้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสู่คุณภาพผู้เรียนโรงเรียนที่จะช่วยส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

นักการศึกษาได้อธิบายถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ไว้ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562 : 22) ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้สูงสุด
4. เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินค่า
5. ผู้เรียน ได้เรียนรู้ความมีวินัย ในการทำงานกลุ่มร่วมกับคนอื่น
6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ และการสรุปของผู้เรียน
7. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560 : 22) สรุปว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning นั้นสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย เช่น กระบวนการกลุ่มการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนทำเองจนสำเร็จตามเป้าหมาย มีการพัฒนาความคิดให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นชักชวนระดมความคิด โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญ ดังนี้

1. สิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนทำต้องเกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง
2. กิจกรรมสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง
3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน
4. ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบงานกับชีวิตจริง
5. ผู้เรียนสามารถสร้างสถานการณ์ตามที่ผู้สอนกำหนด
6. ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

10.2 แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

กระบวนการชุมชนทางวิชาชีพ จะช่วยยกระดับความรู้ความเข้าใจของครูแต่ละคน ทั้งมิติความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนและความรู้ความเข้าใจต่อการสอน เช่น หลักสูตร จิตวิทยาการสอน การออกแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผล เป็นต้น

1. PLC ช่วยยกระดับทักษะของครูแต่ละคน เช่น ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร ทักษะ ICT ทักษะการวัดและประเมินผล ตลอดจนทักษะทางวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ทักษะการจัดการอารมณ์ ทักษะการอยู่ร่วมกัน

2. PLC ช่วยให้ครูแต่ละคนค้นพบความหมายของชีวิต ความหมายของการเป็นครูรู้สึกถึงคุณค่าของงานครู เห็นเป้าหมายที่สำคัญร่วมกันเป็นบุคคลและองค์กรการเรียนรู้ทำงานเป็นทีม มีความเป็นกัลยาณมิตร (ปิ่นสยา รัตนพันธ์ 2560 : 79)

กิจกรรมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. Dialogue หรือ กระบวนการสุนทรียสนทนาเพื่อเรียนรู้กันและกันด้วยการคุยกัน เน้นการฟังอย่างรู้เท่าทันจิตใจของตนเอง เพื่อจัดการตัดสินใจที่เกิดขึ้นขณะฟัง การฟังนั้นก็เต็มไปด้วยความกรุณาต่อกัน ทุกคนจะมีโอกาสรับเนื้อความได้อย่างครบถ้วนทั้งมิติและเนื้อหา ตัวอย่างหัวข้อคำถาม

เพื่อ Dialogue เช่น ห้าปีที่แล้วเราเห็นองค์กรเราเป็นอย่างไร อีกห้าปีข้างหน้าเราอยากเห็นองค์กรเราเป็นอย่างไร อะไรที่หล่อหลอมให้เรากลายเป็นคนแบบนี้ เราจะอยู่ตรงไหนของจักรวาล ซึ่งเราเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ รอบตัวอย่างไร เป็นต้น

2. Lesson Study เป็นกระบวนการร่วมกันพัฒนากิจกรรมการสร้างการเรียนรู้ของกลุ่มครู ตัวอย่าง หัวข้อคำถามเพื่อ Lesson Study เช่น ทำอย่างไรที่จะให้โรงเรียนพัฒนาปัญญาภายในให้กับผู้เรียน กิจกรรมฝึกฝนการรู้ตัวมีอะไรบ้าง ทำอย่างไรบ้างกับเด็กแต่ละวัย การฝึกให้เด็กได้ใคร่ครวญควรมีกิจกรรมใดบ้าง การฝึกฝน Dialogue มีกระบวนการอย่างไร เป็นต้น

3. Share & Learn แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ ความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวจากหน้างานของกันและกัน เน้นการอภิปรายร่วมกันอย่างสร้างสรรค์โดยมีเจตจำนงที่ดี ต่อการทำให้งานพัฒนาขึ้น อาจจะทำเป็นคู่ ทำเป็นกลุ่มย่อย และเป็นกลุ่มใหญ่ ตัวอย่าง หัวข้อคำถามเพื่อ Share & Learn เช่น อะไรคือปัญหาหรือสิ่งที่เราต้องการพัฒนา ทำอะไรบ้าง ทำอย่างไร ผลเป็นอย่างไร อะไรที่ยืนยันว่าเราได้พบผลเช่นนั้น เราสามารถทำอะไรได้บ้าง

4. AAR (After Action Review) เป็นการร่วมกันอภิปราย สรุปในแต่ละแง่มุมหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดการใคร่ครวญ หรือการทบทวนต่อเรื่องนั้นๆ ตัวอย่าง หัวข้อคำถามเพื่อ AAR เช่น เห็นอะไร รู้สึกหรือคิดอย่างไร อะไรที่เราได้เรียนรู้ เป็นต้น

5. การสร้าง PLC ยังครอบคลุมถึงเด็กและผู้ปกครองอันเป็นองค์ประกอบสำคัญทั้งในแง่ของเป้าหมาย กระบวนการและกิจกรรม หมายถึง PLC จะสร้างมรดกพลังแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับคนที่แวดล้อมอยู่ให้พัฒนาขึ้น

11. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

1. วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในฟังและพูดภาษาอังกฤษ และจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 3 คน

2. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับระดับชั้น

3. ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคบทบาทสมมติ โดยเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหายาก และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการ คือ การแสดงบทบาทสมมติ

5. สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ประจำวัน เช่น การซื้อสินค้า การถามทาง เป็นต้น จำนวน 6 บทสนทนา ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 บทสนทนาเกี่ยวกับโรงเรียน

ชุดที่ 2 บทสนทนาในโรงเรียน

ชุดที่ 3 บทสนทนาในโรงอาหาร

ชุดที่ 4 บทสนทนาในการถามทาง

ชุดที่ 5 บทสนทนาในโรงพยาบาล

ชุดที่ 6 บทสนทนาที่บ้าน

6. กำหนดขอบเขตของการดำเนินการ โดยใช้เทคนิคบทบาทสมมุติ
 นวัตกรรม ได้แก่ บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ 6 สถานการณ์
 ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 ระยะเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูล โดย กำหนดระยะเวลา 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน
 รวม 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ 2568 โดยจัด
 กิจกรรมในช่วงสอนภาษาอังกฤษตามตารางสอนที่รับผิดชอบ
 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านหัวคำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน ๑๕ คน
 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

12. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	จำนวน
๑	บทสนทนาตามสถานการณ์ จำนวน 6 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 บทสนทนาเกี่ยวกับโรงเรียน ชุดที่ 2 บทสนทนาในโรงเรียน ชุดที่ 3 บทสนทนาในโรงอาหาร ชุดที่ 4 บทสนทนาในการถามทาง ชุดที่ 5 บทสนทนาในโรงพยาบาล ชุดที่ 6 บทสนทนาที่บ้าน	จำนวน 12 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม จำนวน 2 กิจกรรม
๒	แผนการจัดการเรียนรู้	๑2 ชั่วโมง

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียน
 ผู้เรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมในระดับดี
 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในระดับ ดี

13.1. ด้านนักเรียน

- พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน: นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ การสนทนาโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูล
- การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking): นักเรียนจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้ดีขึ้น และสามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้
- การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้: นักเรียนจะมีการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการอภิปรายและการทำงานกลุ่ม ซึ่งเสริมสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน

- **ความมั่นใจในการเรียนรู้:** การเรียนการสอนในลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ
- **การพัฒนาทักษะการสะท้อนผล:** นักเรียนจะสามารถสะท้อนความรู้และพัฒนาความเข้าใจในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นผ่านการให้ข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครู

13.2 ด้านครู

- **การพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนการสอน:** ครูจะสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ Active Learning และ Role play model ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ดีที่สุด
- **การส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม:** ครูจะสามารถสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ทำให้การเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน
- **การพัฒนาผู้เรียนในมุมมองที่หลากหลาย:** ครูจะได้รับข้อมูลและข้อเสนอแนะจากนักเรียนเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนและช่วยสนับสนุนการพัฒนาทักษะของนักเรียนในทุกด้าน
- **การพัฒนาทักษะการประเมินผล:** ครูจะสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้จากการสะท้อนความคิดเห็นและผลการประเมินในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาการสอนในรอบถัดไป

13.3. ด้านโรงเรียน

- **การพัฒนาแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ:** โรงเรียนจะสามารถใช้แนวคิด Active Learning ในรูปแบบ บทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาแผนการสอนที่สามารถรองรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
- **การพัฒนาการเรียนการสอนในระดับระบบ:** การใช้แนวทางดังกล่าวจะช่วยให้โรงเรียนมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
- **การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง:** โรงเรียนจะสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การมีส่วนร่วมจากทั้งครูและนักเรียน ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาองค์ความรู้ การศึกษา
- **ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น:** การนำแนวคิดนี้ไปใช้จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในด้านการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

13.4. ด้านชุมชน

- **การส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน:** ชุมชนจะมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการคิดวิเคราะห์ เช่น การจัดเวิร์กช็อป การแสดงละคร หรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

- **การพัฒนาแรงสนับสนุนจากผู้ปกครอง:** การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาแนวทางการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดการสนับสนุนจากทั้งครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักเรียน
- **การสร้างความตระหนักในทักษะที่สำคัญ:** ชุมชนจะตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในโลกยุคใหม่และการพัฒนาสังคมที่มีความรู้
- **การพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ร่วมกัน:** การใช้แนวคิด **บทบาทสมมุติ (Role play Model)** อาจช่วยให้ชุมชนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในทุกระดับ

สรุป

การนำแนวคิด **Active Learning** ในรูปแบบ **บทบาทสมมุติ (Role play Model)** มาใช้ในกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จะช่วยให้เกิดผลดีในหลายด้านทั้งนักเรียน ครู โรงเรียน และชุมชน โดยเน้นการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และยั่งยืน

14. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน 1,500 บาท

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา
๑	เกมส์โดมิโน คำศัพท์	2 ชุด	6๐๐ บาท
๒	เกมส์ต่อคำศัพท์	5 ชุด	300 บาท
๓	กระดาษปก ๑๕๐ G.	2 แพค	24๐ บาท
๔	กาวน้ำชนิดแท่ง	๒ หลอด	๖๐ บาท
๕	ปากกาเคมี 3 สี (แดง ดำ น้ำเงิน)	5 ชุด (ชุดละ 3 สี)	3๐๐ บาท

* ถัวจ่ายทุกรายการ

15. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑. เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆได้	บทบาทสมมุติ	แบบวัดทักษะทางภาษา	ผ่านร้อยละ 80
๒. เพื่อให้นักเรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม	สังเกต	แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านระดับ ร้อยละ 80
๓. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	วัดเจตคติ	แบบวัดเจตคติ	ระดับมาก

16.ผลการประเมินผล

16.1 ผลการวัดทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

โดยจากการประเมินผลจากการแสดงบทบาทสมมติในบทสนทนาและบันทึกลงในแบบบันทึกวัดทักษะทางภาษาของนักเรียนทั้ง 6 บทสนทนาจากนั้นนำคะแนนมารวมและเฉลี่ยในแต่ละรายได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ ที่ 1 (20 คะแนน)	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ที่ 2 (20 คะแนน)	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ ที่ 3 (20 คะแนน)	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ ที่ 4 (20 คะแนน)	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ ที่ 5 (20 คะแนน)	ผลรวม คะแนน สถาน การณ์ที่ 6 (20 คะแนน)	รวมเฉลี่ย
1	เด็กชายเจษฎา ชนิวงษ์	18	18	16	17	17	16	17.00
2	เด็กชายวุฒิภัทร ชำนาญเวช	14	15	14	15	15	14	14.50
3	เด็กชายหัตถุรุท ศิเยรทอง	17	16	15	15	16	16	15.83
4	เด็กชายปิยะพล กิ่งก้าน	15	15	14	15	16	16	15.17
5	เด็กชายภูมินทร์ บุญมาโฮม	14	14	15	14	14	13	14.00
6	เด็กชายอิทธิกร สำราญ	15	15	16	15	16	15	15.33
7	เด็กหญิงพรสุดา คำพามา	18	17	17	16	16	17	16.83
8	เด็กหญิงภาพิมล จันเวียง	15	14	14	14	14	13	14.00
9	เด็กหญิงธัญลักษณ์ จันทรลาศ	19	18	19	18	19	18	18.50
10	เด็กหญิงฟ้าใส ฝอยทอง	18	17	18	17	16	17	17.17
11	เด็กหญิงดาวิกา ประสานวงศ์	18	18	17	17	16	17	17.17
12	เด็กหญิงวรรณรดา ธรรมโท	19	19	18	17	17	18	18.00
13	เด็กหญิงสุนันทา มานะชัย	16	15	15	14	15	16	15.17
14	เด็กหญิงชุตติกาญจน์ ลากลิก	16	15	14	14	14	14	14.50
15	เด็กหญิงทิพวัลย์ สุจริตจันทร์	15	16	15	14	16	16	15.33
		รวม						238.50
		เฉลี่ย						15.9
		ร้อยละ						79.5

16.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม

โดยจากการสังเกตและบันทึกลงในแบบบันทึกการทำงานกลุ่มของนักเรียนทั้ง 6 บทสนทนาจากนั้นนำคะแนนมารวมและเฉลี่ยในแต่ละรายได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	สถาน การณ ที่ 1 (20 คะแนน)	สถาน การณที่ 2 (20 คะแนน)	สถาน การณ ที่ 3 (20 คะแนน)	สถาน การณ ที่ 4 (20 คะแนน)	สถาน การณ ที่ 5 (20 คะแนน)	สถาน การณที่ 6 (20 คะแนน)	รวมเฉลี่ย
1	เด็กชายเจษฎา ชนีนวงษ์	19	18	18	17	17	18	17.83
2	เด็กชายจุฑามัทธ ข่านาญเวช	16	16	16	15	15	17	15.83
3	เด็กชายหัตถุภกร เศียรทอง	17	16	18	15	16	18	16.67
4	เด็กชายปิยะพล กิ่งก้าน	17	17	15	16	16	16	16.17
5	เด็กชายภูมินทร์ บุญมาโฮม	16	16	15	14	14	14	14.83
6	เด็กชายอิทธิกร สำราญ	18	17	17	18	16	17	17.17
7	เด็กหญิงพรสุดา คำพามา	18	17	17	16	16	17	16.83
8	เด็กหญิงภาพิมล จันเวียง	15	14	14	14	14	15	14.33
9	เด็กหญิงธัญลักษณ์ จันทรลาศ	19	18	19	20	19	18	18.83
10	เด็กหญิงฟ้าใส ฝอยทอง	18	17	18	17	16	17	17.17
11	เด็กหญิงดาวิกา ประสานวงศ์	17	17	16	16	16	16	16.33
12	เด็กหญิงวรรณรดา ธรรมโท	19	19	18	17	17	18	18.00
13	เด็กหญิงสุนันทา มานะชัย	15	15	14	14	14	14	14.33
14	เด็กหญิงชุตติกาญจน์ ลากลือก	16	15	15	14	14	15	14.83
15	เด็กหญิงทิพวัลย์ สุจริตจันทร์	17	16	15	14	15	17	15.67
		รวม						244.83
		เฉลี่ย						16.32
		ร้อยละ						81.61

16.3 ผลการวัดเจตคติ

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนโรงเรียนบ้านหัวคำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน ๑๕ คน โดยใช้ค่าเฉลี่ย

ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.04
2. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	3.42
3. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย	3.71
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสนุกสนาน	3.47
5. ข้าพเจ้าไม่สบายใจทุกครั้งเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	3.67
6. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	3.45
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก	2.32
8. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ใช้ในชีวิตจริง	4.17

9. ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นเมื่อทำงานวิชาภาษาอังกฤษ	3.43
10. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	3.17
11. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.45
12. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย	3.61
13. ภาษาอังกฤษช่วยในการประกอบอาชีพ	4.30
14. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ชีวิตนักเรียนดีขึ้น	3.81
15. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.58
รวม	53.6
เฉลี่ย	3.57

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้ง 15 ข้อ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษทั้งข้อคำถาม ประเภททางบวกและทางลบ มีค่าเท่ากับ 3.57 ซึ่งแปลความได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ ในระดับ ดี

สรุปผลการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ด้วยแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) รายวิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พบว่า การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้เล็กน้อย ซึ่งอาจเกิดจากระยะเวลาในการพัฒนาสมรรถนะที่ตั้งไว้ 12 ชั่วโมงนั้นยังไม่เพียงพอ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การเก็บคะแนนนักเรียน อนึ่ง ด้านการร่วมมือการทำงาน เป็นทีม และเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผ่านเกณฑ์ของจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ลงชื่อผู้พัฒนานวัตกรรม
(นายประมาณ อุ่มพิมาย)
ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก

เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษา

1. แบบประเมินทักษะการสื่อสาร

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการ พูด	รวม คะแนน
		8	8	4	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2568

เกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษา

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสาร ได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	1	4
รวม					5	20

แบบบันทึกการประเมินการทำงานกลุ่ม

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความร่วมมือ	ขั้นตอน	แสดงความ คิดเห็น	ความ รับผิดชอบ	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	4	8	4	4	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2568

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่ม

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความร่วมมือ	สมาชิกในกลุ่มทุกคนร่วมมือกันทำงาน มีการประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรม ตลอดเวลาการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทุกคนร่วมมือกันทำงาน ส่วนใหญ่มีการประสานงานที่ดี เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางช่วงของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ยังขาดการประสานงานในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่นมีส่วนร่วมน้อยมากในช่วงของการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มบางคนไม่ทำงาน กลุ่ม ขาดการประสานงาน สมาชิกกลุ่มอื่นไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงของการนำเสนอ	1	4
ขั้นตอนการทำงาน	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มทำงาน จนกระทั่งเห็นผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มการทำงาน จนกระทั่งเห็นผลงานสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานแต่ยังมีความสำเร็จของงานไม่ค่อยสมบูรณ์	มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานไม่ชัดเจน ทำให้ผลงานไม่สมบูรณ์	2	8
การแสดงความคิดเห็น	สมาชิกทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็น	สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมแสดงความคิดเห็น	สมาชิกมากกว่าครึ่งร่วมแสดงความคิดเห็น	สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น	1	4
ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนงานเสร็จสมบูรณ์ทันเวลา	สมาชิกส่วนใหญ่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์	สมาชิกบางคนเสียงาน ไม่ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย งานเสร็จ แต่ไม่ค่อยสมบูรณ์ทันเวลา	สมาชิกไม่มี ความรับผิดชอบ ทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมาย	1	4
รวม					5	20

แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหัวคำ

ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่อง ที่เหมาะสมกับความเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำตอบของนักเรียน โปรดอ่านข้อความด้วยความรอบคอบ

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ					
3. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย					
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสนุกสนาน					
5. ข้าพเจ้าไม่สบายใจทุกครั้งเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ					
6. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก					
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก					
8. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ใช้ในชีวิตจริง					
9. ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นเมื่อทำงานวิชาภาษาอังกฤษ					
10. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก					
11. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
12. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย					
13. ภาษาอังกฤษช่วยในการประกอบอาชีพ					
14. ภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้ชีวิตนักเรียนดีขึ้น					
15. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อความประเภททางบวก Favorable Statement	ข้อความประเภททางลบ Unfavorable Statement
เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน	ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน	ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน	เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการคิดคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามตามเกณฑ์ของศักดิ์ชัย เสรีรัฐ(2530) ดังนี้

ถ้าคะแนนเฉลี่ยมีค่าน้อยกว่า 1.55 แสดงว่า มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.56 – 2.55 แสดงว่า มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.56 – 3.55 แสดงว่า มีเจตคติปานกลางต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ถ้าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.56 – 4.55 แสดงว่า มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ถ้าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.55 แสดงว่า มีเจตคติที่ดีอย่างมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 1 เกี่ยวกับโรงเรียน

Ann: Do you go to school?

Bratt and Cole: Yes, we do.

Ann: What school do you go to?

Bratt: We go to Ban Huakam School.

Ann: Do you like it?

Cple: Oh, yes, I really like it.

Ann: Why do you like it?

Bratt: Because it has great teachers.

Ann: What else?

Cole: I like all my classmates, too.

Ann: Anything else?

Bratt: Yes. It's not expensive!

Cole: And we do a lot of activities there.

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 2 ในโรงเรียน

Ann: Are you excited for the first day of school?

Tim: No. I am very afraid.

Ann: What is to be afraid of?

John: We are afraid of the teacher.

Ann: But you haven't even met her yet?

Tim: We both have heard bad things about her.

Ann: What bad things?

John: I heard that she doesn't let anyone laugh.

Ann: That is ridiculous.

Tim: The older kids told us that.

Ann: They're just trying to scare you.

John: Oh, really? Thank goodness.

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 3 ในร้านอาหาร

Kate: What can I get for you today,Betty?

Betty: Could I get a hamburger, please?

Kate: Would you like cheese on that?

Betty: No, thank you.

Kate: How about you, Ron?

Ron: Let me have a sandwich.

Kate: What kind of sandwich would you like?

Ron: May I have a Tuna, please?

Kate: Sure, no problem. How about drink?

Betty: I would like a cup of cola.

Ron: I want Sprite.

Kate: OK, That's everything.

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 4 การถามทาง

Helen: Could you both go to the supermarket and buy some food?

There's nothing to eat in the house!

Tom: Sure, but We don't know the way. We've just moved in.

Helen: I'll give you directions. Not to worry.

Mike: Thanks.

Helen: At the end of the street, take a right. Then drive two miles to White Ave.

After that, it's another mile to...

Mike: Let me write this down. I won't remember it!

Helen: OK. First, take a right at the end of the street.

Tom: We got it.

Helen: Next, drive two miles to White Ave.

Mike: Two miles to White Ave. After that?

Helen: Take a left onto 14th Street.

Tom: Left onto 14th Street.

Helen: The supermarket is on the left, next to the bank.

Mike: How far is it after I turn on to 14th Street?

Helen: It's not far, maybe about 200 yards.

Tom: OK. Great. Is there anything special you want?

Helen: No, just the usual. Well, if you could get some beer that would be great!

Mike: OK, just this once!

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 5 ณ โรงพยาบาล

Patient – Good Morning, May I come in?

Nurse – Good Morning. How are you? You do look quite pale this morning.

Patient – Yes, I've not been feeling well. I've been having a stomach ache for a few days.

Nurse – Okay, Now the doctor is ready to see you inside.

Patient – Thank you.

Doctor - let me check. Does it hurt here?

Patient – Yes, doctor.

Doctor – Well, you are suffering from a stomach infection, Did you change your diet recently or have something unhealthy?

Patient – Actually, I ate food from the stalls in the market.

Doctor – Okay, so you are probably suffering from food poisoning.

Patient – I think I will never eat from uncleaned place in the future.

Doctor – That's good. I'm prescribing some medicines please try to avoid spicy and fried foods for now.

Patient – Okay, doctor, thank you.

Doctor – Welcome.

บทสนทนา สถานการณ์ที่ 6 ที่บ้าน

Ann: I can't believe how hot it is.

Billy: It's not even noon yet.

Ann: That means it will get hotter.

Jim: I am dying from the heat.

Ann: Turn on the air conditioner.

Billy: It doesn't work.

Ann: What happened?

Jim: I don't know.

Billy : Me too.

Ann: Did you call the repairman?

Billy: Of course.

Ann: When are they coming?

Jim: They're busy. They said next week.

Ann : Nooooo.

ภาพตัวอย่างการจัดกิจกรรม

